

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **V.**, so sídlom I., B., IČO: X., zastúpený: *JUDr. B. N.*, advokátom so sídlom B.B., proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, so sídlom Nová ulica 13, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. I/222/10196-74349/2005/990036-r zo dňa 24. októbra 2005, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 446/2005-87 zo dňa 04. marca 2009 v spojení s opravným uznesením č.k. 2S 446/2005-102 zo dňa 12. augusta 2009, v časti výroku o náhrade trov konania takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 446/2005-87 zo dňa 04. marca 2009, v spojitosti s opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 446/2005-102 zo dňa 12. augusta 2009, v časti výroku o trovách konania **m e n í** tak, že žalovaný je **p o v i n n ý** nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške **461,97 €** do troch dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu žalobcu *JUDr. B. N.*

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 2S 446/2005-87 zo dňa 04. marca 2009, v spojení s opravným uznesením č.k. 2S 446/2005-102 zo dňa 12. augusta 2009, zrušil rozhodnutie žalovaného č. I/222/10196-74349/2005/990036-r zo dňa 24. októbra 2005 ako aj prvostupňové rozhodnutie Daňového úradu Bratislava VI č. 801/230/52437/2005 zo dňa 12. júla 2005 podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň súd v predmetnom rozsudku rozhodol o trovách konania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 2213,82 € na účet právneho zástupcu žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku a to s poukazom na § 250k ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania a to trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za žalobu vo výške 66,39 € a z titulu náhrady trov zastupovania advokátom.

Náhrada trov konania za právne zastupovanie bola priznaná za tri úkony právnej služby, prevzatie zastúpenia, podanie žaloby na súd a účasť na pojednávaní dňa 25. februára 2009, teda $3 \times 552,68 \text{ €} = 1658,04 \text{ €}$, režijný paušál $2 \times 4,98 \text{ €} = 9,96 \text{ €}$, $1 \times 6,95 \text{ €} = 6,95 \text{ €}$, 19% DPH k odmene = **315,03 €** a cestovné a náhrada za čas strávený cestou vo výške **223,84 €**. Celkovo priznaná náhrada predstavuje sumu **2213,82 €**.

Proti rozsudku č. k. 2S 446/2005-87 zo dňa 04. marca 2009 podal včas odvolanie žalovaný napádajúc druhú časť výroku rozsudku, a to výrok o trovách konania. Uviedol, že z napadnutého rozsudku nie je zrejmé, podľa ktorého právneho predpisu súd postupoval, z ktorého ustanovenia vychádzal pri výpočte základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby. Zároveň vyslovil názor, že krajský súd pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vychádzal z § 10 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“).

Uviedol, že v predmetnej veci bola podaná žaloba v správnom súdnictve, ktoré je založené na prieskume rozhodnutí správnych orgánov, pričom základným kritériom uplatňovaným súdom pri tomto prieskume je posúdenie, či postup a napadnuté rozhodnutie je

alebo nie je zákonné. Podľa žalovaného túto skutočnosť nemožno objektívne oceniť v peniazoch. Žalobca sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, čo uviedol aj v žalobnom petite v žalobe dňa 22. decembra 2005. Aj súdny poplatok bol žalobcovi vyrubený podľa položky 10 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov, z návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy na základe žaloby. V tom prípade nie je možné vec objektívne oceniť v peniazoch a preto pri výpočte tarifnej odmeny je potrebné vychádzať z § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.. Preto žalovaný zastáva názor, že právnenému zástupcovi patrí odmena za jeden úkon právnej služby vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny podľa § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z..

Žalovaný s poukazom na uvedené navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 446/2005-87 zmenil výrok o trovách konania tak, že žalovanému uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 464,02 €.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu vyslovil prostredníctvom právneho zástupcu názor, že nie je správne odvolávať sa pri rozhodovaní o výške odmeny advokáta na žalobcom zaplatený súdny poplatok, nakoľko výšku súdneho poplatku vo veciach preskúmania zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy na základe žaloby upravuje zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch vo svojom sadzobníku, ktorý tvorí prílohu zákona v položke 10 písm. a/ a s určením výšky odmeny advokáta nemá nič spoločné. Výšku odmeny advokáta určenú krajským súdom považoval podľa ust. § 10 ods. 1, 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za správnu, pretože predmetom konania je povinnosť žalobcu zaplatiť dodatočne sumu 65 105,13 € (1 961 357 Sk), ktorá celá je predmetom sporu so žalovaným. Preto táto suma musí byť považovaná za hodnotu pre určenie tarifnej odmeny, keďže ide o výšku peňažného plnenia tak, ako to určuje ust. § 10 ods. 2 cit. vyhlášky. Z uvedeného je podľa žalobcu zrejmé, že neprichádza do úvahy pri rozhodovaní o výške odmeny advokáta postup podľa ust. § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., pretože tento by mohol nasledovať len v prípade, ak by nebolo možné použiť postup podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., čo v tomto prípade je vylúčené. Na základe uvedeného žalobca navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu v časti o trovách konania potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p. vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že

v danej veci je potrebné rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 446/2005-87 v napadnutej časti, ktorá sa týka výroku o trovách konania, zmeniť podľa § 220 O.s.p..

Pokiaľ ide o výšku trov právneho zastúpenia, táto je upravená vo vyhláske č. 655/2004 Z. z..

V § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. sú uvedené pravidlá pre výpočet výšky základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty (ktorou je buď výška peňažného plnenia, cena veci alebo práva), pokiaľ je táto vyčísliteľná pevnou sumou.

Podľa § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami.

Zostáva teda určiť, či konanie, predmetom ktorého je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/222/10196-74349/2005/990036-r zo dňa 24. októbra 2005, ktorým žalovaný správny orgán potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Bratislava VI č. 801/230/52437/2005 zo dňa 12. júla 2005, ktorým bol žalobcovi vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie apríl 2004 v sume 1 961 357 Sk (65 105,13 €), je možné posúdiť ako vec resp. právo, ktorých hodnotu nie je možné vyjadriť v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s neprimeranými ťažkosťami, alebo ako vec, ktorej tarifná hodnota je známa.

Z rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že ten posúdil predmetný spor ako vec, ktorá je pevnou sumou vyčísliteľná, a preto priznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z..

Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení č.k. III. ÚS 92/09-9 zo dňa 1. apríla 2009 vyslovil, že aplikácia ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. je v konaniach o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov podľa druhej hlavy piatej časti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov odôvodnená ústavne konformným spôsobom (dostatočne a relevantne) a názor

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o aplikácii predmetného ustanovenia citovanej vyhlášky v rámci konaní v správnom súdnictve nemožno považovať za arbitrárny.

Z tohto dôvodu je potrebné vychádzať pri rozhodovaní o náhrade trov konania z ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby odvodiť z výpočtového základu zisteného podľa § 1 ods. 3 citovanej vyhlášky. V správnom súdnictve nie je teda možné priznať odmenu advokáta za poskytovanie právnych služieb podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a to z dôvodu, že správne súdnictvo je založené na preskúvaní zákonnosti rozhodnutí a postupov správnych orgánov, t.j. pri aplikácii verejných práv správnymi orgánmi.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky v časti výroku o trovách konania zmenil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 446/2005-87 zo dňa 4. marca 2009 tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania v sume **461,97 €**. Priznaná náhrada trov pozostáva z náhrady za zaplatený súdny poplatok vo výške 66,39 € a z troch úkonov právnej služby (prevzatie zastúpenia dňa 08. marca 2005, podanie žaloby na súd dňa 22. decembra 2005 a účasť na pojednávaní dňa 25. februára 2009), pričom základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v zmysle § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb je jedna trinástina výpočtového základu, čo za rok 2005 predstavovalo sumu 38,31 € (1154,-Sk) a za rok 2009 sumu 53,49 €. Odmena právneho zástupcu teda predstavuje sumu 130,11 € zvýšenú o daň z pridanej hodnoty vo výške 24,72 €. V zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. k úkonom zo dňa 08. marca 2005 a zo dňa 22. decembra 2005 prislúcha právnenému zástupcovi paušálna náhrada vo výške 2x150 Sk (4,98 €) a k úkonu zo dňa 25. februára 2009 paušálna náhrada vo výške 1x6,95 €, spolu 16,91 €. Súčasne priznaná náhrada trov pozostáva aj z cestovného a náhrady za čas strávený cestou vo výške 223,84 €.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keď žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, avšak žiadne trovy konania mu nevznikli, ani si ich neuplatnil a žalobcom nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 18. marca 2010

JUDr. Eva Babiaková, CSc. v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Dagmar Bartalská